

Türk Okullarının ÇÖKÜŞÜ
Türk Gençliğinin ÇÖZÜLÜŞÜ

(Kemalist Eğitim Siyasetinden Avrupa Eğitim Siyasetine)

KAAN TURHAN

Özgeçmiş

Kaan Turhan, 1983'te Ankara – Yenişehir'de doğdu. Liseye Keçiören Rauf Denktaş Lisesi'nde başladı, Yenimahalle Halide Edip Lisesi'nde tamamladı. Ankara Üniversitesi Sağlık Eğitim Fakültesi Sağlık Yönetimi Bölümü 3. sınıf öğrencisi. Aydınlanma 1923, Yeni Hayat, Müdafaa – i Hukuk, Hakimiyet – i Milliye, Siyaset Ekseni Gazetesi ve Bizim Gazete'de makaleleri yayımlandı. Şiir ve deneme üzerinde de çalışıyor. Kemalizm'e olan inancını, yüksek Türk Ekini'ne olan sevdasını yaşam biçimi olarak kabul edip, onu donatan tarih bilinciyle yolunu çiziyor.

Toplumsal Dönüşüm Yayınları: 252
Araştırma ve İnceleme: 92

Türk Okullarının ÇÖKÜŞÜ
Türk Gençliğinin ÇÖZÜLÜŞÜ
(Kemalist Eğitim Siyasetinden Avrupa Eğitim Siyasetine)

KAAN TURHAN

Genel Yayın Yönetmeni
Hayri BİLDİK

I. Basım:
Toplumsal Dönüşüm Yayınları
HAZİRAN 2004 - İstanbul

© **KAAN TURHAN**
Toplumsal Dönüşüm Yayınları
ISBN : 975-6448-55-5

Genel Dağıtım:
KARDAK/Narlıbahçe Sok. No: 6
Cağaloğlu / İSTANBUL
Tel: (0212) 528 66 89
Belgegeçer: (0212) 519 84 85

E Posta: toplumsaldonusum@superonline.com
www.toplumsaldonusumyayinlari.com

Dizgi ÖZGÜN AJANS
Tel: (0212) 528 16 25

Baskı, Cilt: Hükar Offset
Tel: (0212) 674 71 68
İSTANBUL

İ Ç İ N D E K İ L E R

Ö n s ö z	13
Bölüm 1. Küreselleşme – Ulus Devlet: Küresel Patronun Oyuncuları, Ümmetçilerin “Çağdaşlık” Maskesi....	25
Kuvay-i Milliye’de Gençlik	33
Ulusal Kurtuluş Savaşında Yazınsal Savaşım	34
Kemalist Devrim Sonrası Türk Gençliği	36
Kemalist Devrim, Karşı – Devrim ve Türk Gençliği	37
1950 ve Sonrası Karşı – Devrimci Süreçte Türk Toplumu	38
Toplumsal Çözülmenin Türk Gençliğine Etkisi ve Çok Yönlü Belirlenmişlik	39
Günümüzde Karşı – Devrim ve Türk Gençliği	44
Bölüm 2. Tarihsel Birikimin Günümüzdeki Siyasi Yansımaları Ve Ulus Devlet Karşıtı Bir Hükümet Dışı Örgüt: AEGEE	47
Etats Généraux’un Kilise, Burjuvazi ve Aristokrasi Kanatları	51
Türkiye ve Hükümet Dışı Örgütler (NGO’lar)	53
Bölüm 3. Kemalist Eğitim Siyasetinden AB Eğitim Ve Gençlik İzlenelerine	57
DPT Örgütlenmesi	73
Ulusal Ajans (Mevcut Durum)	74
Ulusal Ajans (Planlanan Yapı)	74
Yürütülen Çalışmalar	76
İzlenelere Katılım Süreci	77

İzlenelere Katılım Takvimi	78
Hazırlık Dönemi Önlemleri	78
Pilot Uygulamalar	80
Socrates	85
Erasmus	90
Comenius	92
Grundtvig	94
Leonardo Da Vinci	94
Youth For Europe	95
Tempus	98
Culture – 2000	98
AB'nin Diğer Eğitim İzleneleri	101
AB Eğitim ve Gençlik İzleneleri Şeması	103
Değerlendirme	109
Bölüm 4. Çağın Gayri Meşru Çocuğu: Avrupalılık (Ulus Devlet Ve AEGEE)	113
Bölüm 5. "İktidar Merkezi, Ulus-Devletlerden NGO'lara Doğru Yeniden Şkilleniyor" (Avrupa'nın NGO(ğul)larından AEGEE Ve Kemalizm)	135
Kemalizm Karşıtı NGO'lar/Yapılanmalar ve Ulus Devlet Düşmanlarının Etkinlikleri	145
AB – Türkiye İş Merkezleri Projesi	146
GAP Bölgesel Kalkınma İzlencesi	146
Sivil Toplum Destekleme İzlencesi	147
Avrupa İnsan Hakları ve Demokrasi Girişimi	147
Kardeş Kentler İzlencesi	148
MEDA Bölgesel İzlenceleri	149
MEDA Demokrasi Kapsamında İşbirlikçi NGO'lar	151
MEDA İzlencesi Çerçevesinde İşbirlikçi NGO'lar	151
Helsinki Yurttaşlar Demeği'nin "Aşağıdan" Etkinlikleri	156
Bilinç Körlüğüyle: Avrupa Ufkuna Doğru	157
Proje 1. Yetişkinler Ve Çocuklar İçin Avrupay'la İlgili Yayınlar	159

Proje 2. AB Ve Türkiye'nin Katılım Süreci Konusunda Halkın Duyarlılığının Arttırılması Yoluyla Daha İyi Bilgilendirilmiş Bir Toplum Yaratma Doğrultusunda Lise Öğrencileriyle Bilgi Paylaşımı Kampanyası	162
Proje 3. AB Sürecinde Yerel Yetkililer	163
Proje 4. Anadolu Semalarında Avrupa Ufukları	164
Proje 5. Avrupa Ajandası	164
Proje 6. Katılım Öncesi Süreçte AB – Türkiye Seminerler ..	171
Proje. 7. AB Üzerinde Radyo İzlenesi Ve Örütbağ (İnternet Sitesi)	172
Avrupa Birliği'ne Parçalanarak Üyelik	173
Proje 1. 6. Uluslararası Sinema Ve Tarih Toplantısı	175
Proje 2. Avrupa'daki Kültürlere Tahtadan Yol – Temmuz Değirmendere	175
Proje 3. Ege Komşu Gençliğinin Buluşması	176
Proje 4. Tarih Ve Ekinle Yapılanmış Mersin Bölgesi	176
Proje 5. Avrupa Birliği'nin Çok Ekinli Kimliğini Ve Fahlılıklarım, Dil Haklarının Keşfiyle İfade Etmek	177
Değerlendirme	177
Bölüm 6. Karşı – Devrimcilikle Güdülen Türk Gençliği	
Çalışıyor! AB'nin Kemalizm Raporu Ve NGO'ların KKTC'de Türklük Karşıtı Etkinlikleri	181
Ulusal Gençlik Konseyleri Araştırması	183
İsveç Ulusal Gençlik Konseyi	185
Norveç Ulusal Gençlik Konseyi	186
Fıransa Ulusal Gençlik Konseyi	187
İspanya Ulusal Gençlik Konseyi	188
Azerbacan Ulusal Gençlik Konseyi	189
İngiltere Ulusal Gençlik Konseyi	190
Letonya Ulusal Gençlik Konseyi	190
Değerlendirme	193
AB'nin Kemalizm Raporu	195
KKTC'de Etkinlikler	198
Türk Gençliği Eliyle: Yugoslavya'dan Sonra Sıra Türkiye Cumhuriyeti ve KKTC	203

Bölüm 7. Etnik Parselasyona Hazırlanan Türkiye Ve	
AEGEE'nin Etnisite Aşkısı!	205
Etnisiteye Bakış Açıkları	214
Bölüm 8: AEGEE'cilerin Söylemleri Ve AB Eğitim Ve	
Gençlik İzlemlerinin Anımsattıkları	223
Amerikan Vakıflarının Eğitime "İlgisi"	230
Truva ve Camelot Projeleri	230
Bölüm 9. Çözüm Önerileri	235
Ziya Gökalp'te Eğitimin Ulusallığı ve	
Gençlik Bunalımı	238
İsmail Hakkı Baltacıoğlu ve Eğitimde Beş İlke	240
Kemalizm'in Geleneksel Eğitim Eleştirisi ve	
Kemalist Eğitimin Temel İlkeleri	242
Türk Devleti GÜdülen Türk Gençliği için	
Endişe Duymalıdır	249
Devrim Şehidi Dr. Necip Hablemitoğlu'nun	
"Milli Merkezler" Önerisi	250
Siyasi Kürtçümlere Uyarımızdır: Yanlış Yoldasınız!	250
AB Eğitim ve Gençlik İzlemleri İptal Edilmelidir	252
Ulus Devlet Duyarlılığı olan Demokratik Kitle	
Örgütleri Birleşmeli	253
42 Bin Türk Gencini Kurtaracak Olan: Azim ve	
Kararlılığımızdır!	254
Türk Eğitim Siyasetinin Temeli Türk Değildir!	256
AB'nin Gayri Meşru Çocuğu Avrupalılık,	
Türklüğün Tasfiyesidir!	257
Bilimtayların İşlevi: Kemalist Devrime Sahip	
Çıkmaktır!	259
Köy Enstitüleri Haykırıyor: Yeniden	
Toplumsal Dayanışma!	261
Hasan Âli Yücel'in Eğitimde Ulusallık Düşüncesi	262
Sonsöz	267

KISALTMALAR

ABGS	: Avrupa Birliği Genel Sekreterliği
ABIGEM	: Avrupa Birliği İş Geliştirme Merkezi
AEGEE	: Association des Etats Généraux des Etudiants de l'Europe
AGİK	: Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Konferansı
AUÖ	: Açık ve Uzaktan Öğrenim
BOP	: Büyük Orta Doğu Projesi
ÇUŞ	: Çok Uluslu Şirket
DÇP	: Demokratik Çerkes Platformu
ECB	: Avrupa Koordinasyon Bürosu
ECTS	: European Credit Transfer System (Avrupa Kredi Aktarım Dizgesi)
EURYDICE	: Avrupa Eğitim Bilgi Ağı
GEF	: Generation Europe Foundation (Avrupa Jenerasyon Vakfı)
IFEA	: Fransız Anadolu Araştırmaları Enstitüsü
IMF	: International Monetary Fund (Uluslararası Para Fonu)
IRI	: Uluslararası Cumhuriyetçiler Enstitüsü
IULA – CMP	: Uluslararası Yerel Yönetimler Birliği, Avrupa Birimi, Brüksel
KIB-SEK	: Kıbrıs Sendikalar Konfederasyonu
NATO	: North Atlantik Treaty Organization (Kuzey Atlantik Antlaşması Örgütü)
NED	: National Endowment For Democracy
NGO	: Non – Government Organization
NSF	: Ulusal Bilim Vakfı (Amerikan)
OECD	: Organization for Economic Cooperation and Development (Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Örgütü)
SORO	: Özel Operasyonlar Araştırma Teşkilatı (Amerikan)
TÜBA	: Türkiye Bilimler Akademisi
UGK	: Ulusal Gençlik Konseyi
WALD	: Dünya Yerel Yönetimler Ve Demokrasi Akademisi

**Bu Betik;
Kemalizm Kalesinin sonsuzluğa yükselen buręları,
devrim şehitlerinin yüce anısına adanmıştır.**

*"... Bugün içinde yaşadığımız dünyada en muhtaç olduğumuz şeye,
birliğe
davet ediyoruz sizleri. Türk gibi hissetmeye,
Türk gibi yaşamaya ve
Türk gibi çalışmaya...
Birbirimizi hakkını aramaya, birbirimiz için ölmeye, tek bir kalp
gibi atmaya.
Hayal değil bu, yalnız senin ya da benim için değil. Adını taşıyanlar
için, anan, baban, atan için. Yarın için davet ediyoruz sizleri birliğe..."*

Dr. Necip Hablemitoğlu

*"Ülkenin gene dışta güçlü düşmanları var... İçte gene karanlık güçleri var,
dış düşmanların uzantıları var...
Eskileri öldü;
Ama yine mandacılar, yine ayrılıkçılar, yine şeriatçılar var...
Yarım yüzyıllık "gaflet" ya da "ihanel" in sonucu olarak
gündeme gelmiş önemli sorunlar var...
İç ve dış düşmanlar da çok daha zayıf,
Sorunlar da çok daha küçük!
Ve Atatürk'ün devrimini emanet ettiği gençlik,
Çok daha bilinçli ve çok daha güçlü...!"*

Prof. Dr. Ahmet Taner Kışlalı

Devrim Şehitleri için;

“Devrimcilerin ölürken kalanlardan
ve
yeni yetişenlerin bir tek dileği vardır:
cansız bileklerinde sallanan
görev bayrağının kavranıp daha
yüksek dalgalanmasıdır!”¹

İsmet İnönü

“Ey Türk Ulusu...
Türk gençliği olarak tarihten gelen görevimizi yapıyoruz.
Şu anda çember altındayız.
Maddi ve manevi yardımlarınızı bekliyoruz.
Parolamız: ya istiklal, ya ölümdür”

29 Nisan 1960, Türk Gençleri'nin Bildirisinden

1 İsmet İnönü yukarıdaki sözü, Ulu Önder Atatürk'ün gömütü (mezarı) başında söylemiştir.

Ö N S Ö Z

“Tarihten Türk çıkarılırsa, tarih kalmaz.”

Prof. Fritz Neumark

Bursa'ya yolunuzun düşmesi ne denli rastlantısalsa, Hacivat Köprüsü civarında, Ulusal Kurtuluş Savaşı şehitlerinin gömütlerini görmeniz de o denli rastlantısaldır. Kuvayi Milliye'nin ölümsüz kahramanları sizden ilgi beklerler. Anımsanmayı, yurdun birliğini ve bütünlüğünü koruduğunuzdan kaygı duymamayı isterler. Yurdun dört bir yanından Türk'ün bağımsızlığı için, cumhuriyet için; Türk Bayraklarını onurluca taşıyanlardır onlar. Onlar, tüm benlikleriyle, tüm varlıklarıyla bağımsız, ulusal, laik Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuna canlarını çekinmeksizin feda eden Türk Evlatlarıdır; onlar, bizler ve bizden sonra gelecekler için en değerli varlıklarından, canlarından vazgeçmiş Türk oğlu Türkler'dir...Onlar, benliklerinde yanan bağımsızlık ateşini toprakla buluşturanlardır; onlar, anamız, onlar, babamız, onlar Kuvayi Milliye Şehitleri; o sen, o ben, o biziz:

Osman oğlu Hüseyin (Ordu)

Mehmet oğlu İsmail (İzmit)

Mustafa oğlu Ahmet (Aniye)

Mehmet oğlu Halil (Ilgaz)

Arif oğlu İbrahim (Vezirköy)

Mustafa oğlu Satılmış (Ankara)
Hasan oğlu İbrahim (Çorum)
Hasan oğlu Arif (Tosya)
Hüseyin oğlu Mehmet (Bozkır)
Mehmet oğlu Ahmet (Ayaş)
İsmail oğlu Hüseyin (Aksaray)

“Bu vatan toprağın kara bağrında
“Sıradağlar gibi duranlarındır.
“Bir tarih boyunca onun uğrunda,
“Kendini tarihe verenlerindir.

“İleri atılıp sellercesine,
“Göğsünden vurulup tam ercesine,
“Bir gülbahçesine girercesine
“Şu kara toprağa girenlerindir.”

Şehitlerimizin isimlerini alımlarken; göz yaşlarınız, yüzünüzün yivlerinden boşluğa akıp toprakla bütünleşir. Duygularınızın dışavurumuyla beslenen toprağın altında Kuvayı Milliye Şehitlerinin var olduğunu biliyorsanız ve bu toprakların üzerinde kayıtsızca dolaşanların, timsah göz yaşı döktüğünü, iç ve dış destekli karşı – devrimci yapılanmaların “adam”ları olduklarını biliyor ve görüyorsanız; toplumsal değerlerin çöküşüne zemin hazırlayıcıların, “Türk Ulusunun belleğini yok edenlerin”, Türkiye Büyük Millet Meclisi içindeki kimi aymazların yurttaşa karşı siyasarına ve içinde bulundukları eylemliklerine karşı suskunluğu yeğleyemeyeceğinizi belleğinize kazırınsınız.

Şehitlerimizin gömütlerine² arkanızı döndüğünüzde içinizi buruk bir acı kaplar. Nedenini ilkin kestiremezsiniz. Ancak onlar dua ettiğinizi hissetmişlerdir. Göz kapaklarınızı, göz yaşı dökmemek için şiddetli sıkışımsız, o görkemli ağaçların altında yatan

2 Türkiye’de şehitliği dahi çok gören bir anlayışın olması “şehitlerin gömütleri” olarak söz etmemizin neden gerekçesidir.

yürekli insanları duygulandırmıştır. Onlar her şeyi duyumsarlar çünkü. Sağanak yağmurun düşüşüyle ıslanan toprağa son bir kez bakıp irkilirsiniz. Çünkü gökten inen yağmur ve göz yaşınız şehitlerin öz su besinleridir.

Plevne İlkokulu'nun 201 numaralı talebesi, 87 numaralı Şehadetname (*diploma*) ile 1929 – 1930 tedrisat (*öğretim*) yılında ilk tahsilini bitiriyor. Diplomada şunlar yazıyor: Hasan Basri Efendi Kızı Zekiye Hanım. Doğum yeri: Lapseki... "... Sıcak bir gün okulun alt katında, deniz tarafında, köşedeki oda. İmtihan (*sınav*) sabah 09.00'da başladı, bütün gün devam etti. Vakit epey geç oldu. Ben imtihan için odaya girdiğimde, uzun imtihan masasının iki ucunda birer gaz lambası yanıyor. Sıcak ve pencerelerin hepsi açık. Vakit geç olduğu için meraklanan veliler, pencerelerin önünde heyecanla çocuklarını bekliyorlar. İmtihan biçimi böyle. Halka açık yani...

Bana "otur" dediler. Mümeyyizlerin (*sınavlarda soru sorarak öğrencileri yeteneklerine göre ayırt eden görevli*) karşısında bir sandalyeye oturdum. Etraf öyle kalabalık, çocukluk bu ya bana oyun gibi geldi. Zaten afacan bir şeydim. Üst üste soruyorlar, yanıt veriyorum. Sorular farklı mümeyyizlerden geliyor. Bu arada dışarıdan, yani ilden gelen mümeyyizlerden biri:

Söyle Bakalım; senin küçük dilin var mı?

Elbette var.

Nerede?

Boğazımda.

Bak bakalım boğazın neresinde altta mı, üstte mi?

Efendim, ben ağzımı açarsam nerede olduğunu göremem ki. Siz açarsanız, ben o zaman küçük dilinizin boğazınızın neresinde olduğunu görebilirim.

Bana soru soran bey durakladı. Geçici bir sessizlik ve imtihanın ciddiyetini bozmadan hafif bir gülüşme oldu. Bana soru soran bey, açık pencerelere doğru baktı.

- Bu çocuğun velisi kim? Burada mı?

Canım babam, yazın sıcak günlerinde kimse ceket giymez, babam da ceketsiz tek koluyla pencerenin pervazına doğru uzanmış, daha belirgin biçimde bir kolunun olmadığı göze çarpıyor:

- Benim beyim!

Müfettiş Bey'e ömür boyu şükran duydum, o gün benim yazgımı çizmişti. Ayağa kalktı:

- Gazi, bu kızı mutlaka okut.

Babamın konuşmasına fırsat vermeden, hemen yanıt verdim:

- Zaten babam beni okutacak.

Benim bu yanıtım üzerine tekrar etti:

- Ama söz ver, mutlaka okumalısın.

Bu arada babam:

- Tabii çok isterim ama beyim bilmem ki inşallah, kısmet.

Bana dönerek:

- Tamam evladım, çıkabilirsin.

İmtihan bitmişti. Doğru babacığuma koştum.

- Beni okutursun değil mi babacığım?

Sarıldım. O da tek koluyla beni sardı, kucakladı. Her zaman babamın kucaklayışında, insanın babasının iki kolu olsa, her halde kucaklaması daha güzel olur diye içimden geçirirdim. Ama bu sefer öyle düşünmedim. O beyin hiç tanımadığı halde, babama "Gazi" diye hitap edişi çok hoşuma gitmiş, gururlanmış, çok sevinmişim. Arkadaşlarım arasında babası Gazi olan, bir ben vardım. Biliyorum ama mutlaka şehit çocukları vardı. Çünkü, Çanakkale'de şehit veren aile çoktu."³

Kemalizm karşıtı iktidarların uygulamaları sonucu aradan geçen uzunca bir süre sonunda Türk çocuklarının çözümleri belirginleşmeye başladı: "...Bir garip Anadolu insanı olarak...",

3 Bkz. Zekiye Gülsen, Yamalı Bohçam, T. C. Kültür Bakanlığı, 2002 – Ankara, 1. Baskı. Ss.27 – 30. Bu satırları yazan onurlu Türk kadını Zekiye Gülsen, eğitim alanına büyük savaşım vermiş sınırlı aydınlarımızdan birisidir. "Yamalı Bohçam"da yaşantıları, duyarlıkları, savaşımı ve anlarıyla karşımıza çıkıyor. Eğitimimiz nereden, nereye geldi? Sorusunun yanıtını öz yaşam öyküsü olarak aktarma becerisini gösteren bu onurlu Türk kadınına saygılarla.

“...Anadolu'nun tarih boyunca savaşlara sahne olması ya da **Atalarımızın savaşçı bir kavim oluşu** akılcı nedenler gibi görünebilir...”, “...**budist öğretinin⁴ önerdiği gibi...**” açıklamalarıyla yazarın (Evren Ceritoğlu) önemli(!) saptamalarını, “Savaş ve Barış Üzerine”⁵ başlığı altına yazması düşündürücüdür. Evrensel olan adına Türk'ten vazgeçilmesi, salt “**barbar**” diyememenin, kendilerine göre, karaltıcı etkisiyle ve tarihsel gerçekliklerden soyutlanmış yazıların yayımlanması Türk Tarihi açısından, Atatürk gerçeği açısından üzüntü vericidir.

Üç göstergede değindiğimiz gerçekler bu denli nasıl çelişki yumağı olabildi? Ulusal Kurtuluş Savaşı Şehitleri erişebileceklere en üst konumdadırlar, onurlu Türk kadını **Zekiye Gülsen** öğretmenimiz savaşını Cumhuriyet tarihi süresince göstermiş, nice yurtsever aydın, Kemalizm'le çevrelenmiş kalem, devrim savaşımcısı insan yetiştirdik. “**O köylüdür, bilmez!**” dediğimiz yurttaşlarımız arasından Köy Enstitüleri yoluyla ne değerler çıkardık. Değerli dilbilimci **Emin Özdemir**, değerli eğitim bilimci **Prof. Dr. İbrahim Ethem Başaran** ve daha bir çok Cumhuriyet aydını... Bugünse durum çok farklı: Çapsız, uzgörüden yoksun, doğadaki canlılar arası bağımlı yaşamda (mutualizm) olduğu gibi: ABD'ye, AB'ye bağımlı ve güdümünde ülkenin başına getirilen iktidar ve önceki iktidarlar Türk toplumuna gerçeklerden uzak olay ve olguları dayattılar. Bir yanda; beyinleri satın alınmış ya da kiralanmış, bellekleri silinmiş ya da koşullandırılmış, omuzlarında ABD'nin elleri, ağızlarından salya salya, köpük köpük köktendinciliğin, bölücülüğün/ayrılıkçılığın aktığı, kalıplaşmış düşünceleri, sınırlanmış yaşamlarıyla “**Vahdettin'in Politikacıları**”; bir yanda, Kemalist, özđün, ancak bir o kadar da

4 Türkiye'de bir dönem için oldukça yoğun nitemini yapamayacağımız denli sınırlı, “**Budizm**”, “**Hinduizm**” gibi doğu öğretilerini içeren betikler son dönemde/yakın dönemde kitabevlerini doldurdu. Türk toplumbilimcisi Ziya Gökalp'in kitaplarını bulamadığımız, kendi öz kültürümüze değerli yapıtlarla karşılaşmamızın olanaksız olduğu bir Türkiye'de; doğu öğretilerini kapsayan betiklerin, Türklüğün değerlerine uygun bir biçimde “**yeniden**” incelenmesi ve uygun bulunmayanların toplatılmasını önermek ne denli yerinde olur?

5 AEGEE'nin Ankara'da çıkardığı **Anten Dergisi**, Sayı:14, 8 Mart 1999.

örgütsüz, kendileri üzerinde, yurtseverliklerinden ötürü, onlarca, yüzlerce dava açılan, tam bağımsızlıkçı, yurtsever Türk Aydınları: **“Kemal’in Askerleri ve Kemal’in Öğretmenleri.”**

İnsanın insanı **“meta”** olarak algıladığı/gördüğü noktada her şey son bulur. Tüm değerler yitirilir. Elbette öncesinde bir değere eğilinmiş ve değerın yüceliğine inanılmışsa! Kemalist devrim karşıtlarının da **“görevi”** bu noktadan yükselir. Ekinsele (kültürel) birikimle, önceliklerini eğitimle kazanarak **“insan”** olan **“homo sapiens”**; karşı devrimin algılamalarından uzaktır. Kendi çıkarları doğrultusunda yetiştirdikleri **“insanlar”** temellerine **“sadağatlerini”** gösterme becerisini de kazanmışlardır. Öyle ki düşün – duygu birlikteliği **“yüksek aşkın değer”** olarak nitelendirilir ve karşı devrim süreçlerinin ördüğü beyinlerce özümserir.

Süreç ne olursa olsun Türkiye’deki kimi **“aydınlar”** öze dokunulmasından hoşlanmazlar. Çoğunun ağzında yapay bir biçimde **‘gerçeklik’** vardır. Gerçeğin, duygusal yaklaşımlardan arındırılmasını öngörürler. Aslında onların **“duygusal yaklaşım”** olarak dile getirdikleri şehitlerimizin kamıdır, Türkiye’yi içten ve dıştan çevreleyen düşmana karşı ulusal bilinci, ulusal duruşu, ulusal bilgi birikimini savunmamayı **“gerçeklik”** akışında görürler.

Gerçeklik dünya toplu durumunun yükselen alçak değerlerini imliyorsa, evet gerçeklik yanlısıyız. Gerçeklik bu kimselerin söyledikleri, yazdıkları gibi kendi ulusal çıkarlarını Avrupa Birliği’nin (AB), Amerika Birleşik Devletleri’nin (ABD) çıkarlarının altında gören, ulusal çıkarları savunmanın duygusallığını imleyen bir terim olarak algılanıyorsa, bizim için gerçekliğin altı boşaltılmış, sığ bir sözcük – terim olarak hiçbir anlamı yoktur.

Günümüzde olduğu gibi tarihsel süreçte de devletlerin savaş deneyimleri vardı. Dönemden döneme farklılaşan savaş teriminin yüklendiği anlam: top, tüfek, silah, kılıç... gibi araçlarla gerçekleştirilen, devletlerin ya da toplumların anlaşmazlıklarını görür/görünemez, algılanır/algılanamaz boyutlarında zor kullanarak birbirlerini etkisizleştirmek, edilgen kılmak ve olabildiğinin

ce kendi sınırlılıklarına ulaşabilmek, kendi sınırlılıklarını koruyabilmektir.

Günümüzdeyse savaş algılamaları dönüşmüştür. İçeriğiyle, biçimiyle dönüşmüştür. Kimi zaman kitle iletişim araçları, kimi zaman bireyler, kimi zamansa kitleler psikolojik savaş öbeği olarak kullanılmıştır, kullanılmaktadır. Gerçekleştirilen savaşlar ya da öngörülen savaşlar düzlemi değiştirilmiş bir biçimde koşullara göre çeşitli araçsallıklarla temellendirilmiş ve bu araçsallıklar üzerinden siyasa geliştirilmiştir. Geliştirilen siyasalar temelde toplumların gereksinimlerini gözeten bir anlayışın ürünüdür. Bu zorunluluktur çünkü toplumların, ulusların gereksinimleri birbirinden farklıdır. En başta yaşam biçimleri, yaşantıları, ortamları, süreçleri aynı düzlemde sürdürülüyor olsa dahi birbirinden bağımsız ve aşkındır (soyut). Okuma alışkanlıkları, eğitim ve öğretim süreçleri, ulaşım olanakları, ısınma, aydınlatma... olabildiğince geniş bir çerçevede toplumlar kendi öz ekini (kültürü), kendi yaşantıları doğrultusunda doğarlar, büyürler ve göçerler. Bu açıdan ulusal ekin, ulusal değerler ulusları, toplumları birbirlerinden ayıran temel değişkenlerdir.

Bir ülkenin karşılaşılabileceği olguları/olayları ve bu olguların/olayların, o ülkece benimsenmiş değerleri yıpratıcı niteliğe bürünmesi yönetsel süreçlerden bağımsız düşünülmemelidir. "... **Siyasetin bile günümüzde ekonomik gelişmelerle belirlenmesi giderek, ekinsel gelişmelerin ekonomik durumlara bağımlılık kazandığını göstermektedir. Ekonomilerini geliştiren zengin ülkeler, dünya çapında ekinsel atılımlara kalkışarak evrensel ekin açısından belirleyici olmaya kalkışmakta ve diğer ülkelerin ekinsel kalkınmalarını kendi etkileri altına almaya çalışmaktadırlar.**"⁶

Ulusal ekinin oluşmasında ve yaşatılmasında tek belirleyici değişken olan insan unsuru; yeni – liberal özekler (merkezler) kaynaklı eğitim-bilim izlenceleri doğrultusunda siyasa oluşturan

4 Bkz. Doç. Dr. Anıl Çeçen, **İnsan Hakları**, Selvi Yayınları, 1. Bası: Ocak – 1990, s.203

ve diğ er siyasa oluşturma s¼reçlerinde bağımlılığı olan hükümetler karşıısında suskunluk gerç ekleştiriminde saplanmakta ve bu durumu kendini zorunlu hissederek yaşamaktadır. Türkiye'nin ulusal kurtuluş savaşıyla başlayan tam bağımsızlığının karşı – devrimcilerin siyasalarıyla yerini bağımlılığa bırakması yönetsel evrilişi, ulusal ekinin olumsuz yönde etkilenmesini yaratmakta gecikmemiştir. Bağımsızlıktan yoksunluğa koşut olarak da iç ve dış baskılar sonucu, etnik ve dinsel olgular hareketlendirilmeye başlanmıştır. Örgütsel etkililiklerinden kaynaklanan bir güç oluşumundan aşkın güçleri olan etnikçi, siyasal İşlamcı vb. yapılanmalar maddi ve manevi her türlü desteği kendilerini kullanan “dar elit gruptan ve işbirlikçilerden” almakta ve güdülme onurunu(!) yaşamaktadırlar.

Türkiye'nin dış siyasadaki özg¼n davranıştan yoksun olma olgusu kanımızca üç seçeneği imlemektedir:

1. Türkiye, karşı hareketleri görememektedir.
2. Türkiye, karşı hareketleri gör¼yor olsa dahi bağımlılığın sonucu olarak ulusal çıkarlar doğrultusunda siyasa geliştirip yanıt verememektedir.
3. Türkiye, karşı hareketleri görmekle birlikte yöneticilerinin yurttaş kaygısı duymadığı yönetim s¼reçlerinden geçmiştir ve geçmektedir.

Üç seçenekte de geçen karşı hareket kendi değerlerini tarihsel s¼reçlerden çıkarma becerisini geliştirme niteliğiyle var olmaktadır. Ayrıca karşı – devrimin hareket üretimi her türlü düzen dışı gücü kullanmasıyla gerç ekleşmektedir. Karşı – devrimin sonul (nihai) olarak görmek istediği durum: **KEMALİZM'İN YIKILIŐI**'dır.

Karşı – devrimin hareketliliğini öngören “g¼çler” etki alanlarını kendileri belirlemiş ve kendi çıkarları doğrultulu yaklaşımları benimsetme yolunda da satın alınan ya da satın alınabilirliği olan bireylere gereksinim duymaktadırlar. Günlük bir gazetenin sayfalarını çevirirken; bir gün oturmuş, ortak bir karar almış, düşünce birliğiyle aynı terim ya da terim çiftlerini vurgulayan köşe

yazarlarıyla (ya da **iliştirilmiş gazeteciler**) karşılaşmamız olanaksızdır. Batı yayımcılığının belirlediği sınırlılıklar içinde yer alan iki dizge çizgisinde terimler bütünü vardır. Terimlerin sözünü ettiğimiz iki dizge içindeki yeri: **sıcak ve soğuk terimler** olarak saptanmaktadır. Günümüzde yayımcıların kullanmış oldukları sıcak terimlere hiç de yabancı değiliz: **sivillik, sivil itaatsizlik, sivil toplum, yerelleşme, yerel kalkınma, yerel gündem 21 (21. yüzyılın yerel gündemi) küreselleşme, çoğulculuk, çok ekinli yurttaşlık, ekinler arası farklılıklar, etnisite, alt – kimlik, ılımlı İslam** gibi. Bu terim – sözcükleri genişletmek olası. Yayımcılığın kendi çıkarları doğrultusunda kullanmış olduğu bu sıcak terimler Türk Ulusu’nu dolaylı olarak, terimsel karşıtlığı çıkar amaçlı kullanılmasını da içeren bir anlayışla; ulus devleti, tekçi (üniter) devlet yapısını, Atatürk’ü... kısacası **KEMALİZM**’i sorgulamaya götürmektedir.

21. Yüzyılın ideolojisi olarak Kemalizm, sınanmış ve başarıya ulaşmış bir ideoloji olarak varlığını ne acıdır ki belirli sınırlılıklar içerisinde ve teorik boyutta sürdürmektedir. Kemalizm’in gereksindiği olgu bütünlüğü; gelişmek, yenilenmek, kendi öz felsefesi temelinde yükselerek ilerlemektir. Ancak dünyanın var olan toplu durumu irdelendiğinde, “**dünyanın efendileri topluluğu**”nun; sömürmeyi, sınırlı kaynaklardan daha fazla pay alabilmeyi arzulayan bir niteliğe bürünmüş ve bu nitelikleriyle her olayın/olgunun gerçekleştiği **bölgenin düzen dışı güçlerini** hareketlilik durumuna geçirmeyi öngören yaklaşımlar içinde olduklarını görmemiz kaçınılmazdır.

Sözünü ettiğimiz bölgenin düzen dışı güçleri öbeği uzun erimde nasıl kullanılır? Bu düzen dışı güçlerin belirlediği çerçeveye giren ya da girebilirliği olan öbekler nasıl yetiştirilir? Bir birey, nasıl olur da soluk aldığı toprakların kurtarıcısını yerebilir? Nasıl olurda bir siyasal parti, hem de iktidar partisi Kemalizm’e, onurlu, saygın cumhuriyetimize “**karanlık**”, “**kökü bereketsiz**” olarak saldıracaktır? Nasıl olurda bir ülkenin başbakanı birleştirici olan olarak var olan Türk Ulusçuluğu’nu ayrımcılık olarak yorumlayabilir? Ve nasıl olur da bir Türk genci, Atatürk’ün o ulu Bursa Söylevi’nde betimlenen Türk gençliğinin,